

SOL DE NIT

Música tradicional de nova creació

Roser Reixach

B-91 00-SN és el primer treball discogràfic de SOL DE NIT. Aquest jeroglífic de lletres i números, a primera vista força enigmàtic, té una explicació lògica per als components del grup: Barcelona 1991, any 2000 Sol de Nit. I és que la formació va néixer a aquesta ciutat l'any 1991, però no va ser fins a l'any 2000 que es va llançar a l'aventura discogràfica.

Els actuals components del grup són Cati Plana, acordió diatònic i percussions; Enric Riera, violí; Txus Bañon, guitarra acústica, guitarra, veu i percussions; Francina Turon, violoncel i veu, i Jordi Vallverdú, percussions i cornamuses.

Cati Plana, una de les fundadores del grup i gran virtuosa de l'acor-

dió diatònic és qui ens explica l'evolució i funcionament de SOL DE NIT.

Quin va ser l'origen del grup?

Ens vam conèixer a la plaça del Rei i vam decidir ajuntar-nos per interpretar peces ballables. Al començament ens centràvem molt en repertori tradicional de Catalunya i Occitània. Hi havia dos acordions i un violí. La primera actuació la vam fer a Empúries el 1992, i en aquells moments actuàvem per contactes personals, bàsicament a Barcelona i rodalies. No va ser fins fa tres o quatre anys que hi va haver canvis amb l'entrada de la Francina Turon i la substitució de Pau Sánchez per Jordi Vallverdú.

Escoltant-vos habitualment, potser diríem que la vostra música s'allunya dels paràmetres considerats tradicionals i és més aviat una reinterpretació molt particular. Com la definiríeu?

La nostra música actual se surt fins i tot del treball discogràfic editat. Hem estat molts anys en contacte amb melodies i formes tradicionals i això es nota. Hem agafat moltes referències d'aquí i hem anat deixant l'Occitània dels inicis i cada vegada ens ha interessat més el que es fa a les Illes o al País Valencià. Ara crec que fem música tradicional de nova creació. Entre tots proposem uns gèneres per escriure i cadascú fa la seva composició, perquè en el grup tots componem i fem arranjaments. A la formació

43

TOCADORS

*SOL DE NIT, un ball amb molta participació.
Sant Feliu Sasserra
(Lluçanès).*

comptem amb instruments molt diferents, uns de factura més clàssica com el violoncel i el violí, amb un registre molt ampli, i també amb instruments tradicionals com l'acordió diatònic i el sac de gemecs.

A aquesta música tradicional de nova creació, hi afegiríeu l'adjectiu de catalana o creieu que això és una etiqueta que no necessàriament us identifica?

La selecció d'instruments i els arranjaments influeixen en la sonoritat final, però si el tema és català sempre se sent. Hi ha una arrel catalana en tot el tractament general perquè hem estat molt temps amb un fons determinat.

Després de nou anys d'actuacions us decidíu a gravar un disc. Quina selecció vàreu fer, tenint en compte la gran quantitat de material amb què comptàveu i com veieu el resultat?

Portàvem una llarga trajectòria, nou anys, i teníem moltes peces en el repertori, i llavors es va optar per algunes dels darrers anys. Volíem un disc equilibrat on tots els membres del grup s'hi sentissin reflectits i vam triar un tema de composició pròpia de cadascú, a banda d'altres versions de temes coneguts. En conjunt, crec que ho unifica el tractament general que hi donem, amb una tímbrica molt peculiar que moltes vegades ve donada pel violoncel.

Què va suposar per al grup la incorporació d'aquest instrument, el violoncel, a SOL DE NIT?

El violoncel de la Francina va anar bé per reforçar els greus, encara que no aportí ben bé el so del contrabaix. Alhora és un instrument que també pot fer la melodia i això li dona moltes possibilitats. Amb l'entrada del violoncel al grup, també hi va haver un treball de recerca per buscar referències dels instruments de corda dins la música tradicional.

Al llarg d'aquests anys heu evolucionat i segurament heu rebut

influències diverses. Teniu alguns referents concrets quant a grups o intèrprets?

Com a grup, no. Cadascú, com a intèrpret particular, sí que s'ha hagut d'emmirallar en algú, però globalment podem dir que ens atrauen grups diversos de llocs molt diferents.

En quina faceta us sentiu més a gust actuant, com a grup de ball o com a grup de concert?

Això és una divisió una mica absurda perquè si el que es fa és interessant tot és vàlid. Si interpretes i la gent vol ballar ho fa o sinó escolta. Però nosaltres, des de sempre, ens hem dedicat a fer ball perquè el públic ens ho ha demanat i els arranjaments que fem estan pensats perquè la gent pugui ballar. Amb tot, també hem fet una temporada de concerts i ha funcionat molt bé.

Tots els que esteu a SOL DE NIT, us dediqueu exclusivament al grup?

Crec que el grup ha funcionat perquè no estem pressionats per viure només d'això. A més, és difícil, actualment, viure d'un grup d'aquestes característiques, però potser si ens ho plantegéssim ho podríem aconseguir. De tota manera, tots estem vinculats a professions musicals, la majoria es dedica a l'ensenyament, a primària, a secundària, al taller de músics...

Teniu un circuit habitual d'actuacions?

A Catalunya, hi ha una important xarxa de festivals i cicles, però nosaltres sembla que no hi som d'una manera fixa, entrem i sortim. Veiem que hi ha grups que circulen molt bé un temps i que després s'obliden, potser perquè es posen de moda... Nosaltres actuem a llocs diversos. Enviem informació a molts festivals i ens movem força, fins i tot a l'estranger. A França som força coneguts, a Portugal hem actuat tres vegades i darrerament també hem anat a Itàlia.

Quins són els vostres projectes immediats?

A la primavera intentarem gravar un nou disc que reflecteixi la nova etapa. *B-91 00-SN* va ser un treball retrospectiu i actualment ja ens movem per altres paràmetres. Tenim temes preparats que segueixen una línia més experimental escapant-se de l'estructura formal habitual. Creiem que això és una manera d'obrir-nos més al públic, i potser sigui una manera més fàcil d'atraure gent que no és assídua dins el moviment de música tradicional.

També ens interessa investigar, sobretot observar molt el que fan grups en altres llocs i enriquir-nos amb les seves aportacions.

Com veieu el panorama actual de la música tradicional al nostre país?

En aquests moments hi ha moltes vies i diferents zones geogràfiques amb característiques diverses. Veiem, per exemple, que a les Illes hi ha un gran potencial i que al País Valencià sorgeixen molts músics.

A Catalunya s'està fent una bona feina amb les aules. A nivell de grups no hi ha molta diversificació, però sí algunes ofertes originals. A més, hi ha gent nova, del planter, amb molta base musical, sense massa prejudicis a l'hora de presentar noves propostes.

En relació amb altres àmbits, els mitjans de comunicació dedicats a aquest tipus de música són minoritaris. Hi ha poques sortides per als grups perquè falten elements bàsics, no hi ha sales amb programació estable, l'edició de discos és difícil i la gestió, en general, no funciona massa bé.